

■ ■ ■
■
■

**KRŠĆANSKO SVJEDOČASNTVO OBITELJI
PULJEVIĆ
(MISLAV I VLATKA PULJEVIĆ)**

Nikol Galić, urednica, III. TRZ-a (preddiplomski)

Za početak nam predstavite svoju obitelj.

Mislav: Hvaljen Isus i Marija. Mi smo obitelj Puljević. Zovem se Mislav i moju obitelj čine supruga Vlatka i naše troje djece: Rita (9 godina), Domagoj (7 godina) i Andrija (3 godine).

Hvalospjev ljubavi kaže: Asada ostaju vjera, ufanje i ljubav - to troje. Ali najveća je među njima ljubav. Što za vas predstavlja ljubav u vašim međusobnim odnosima te u vašem odnosu s Bogom?

Vlatka: Kroz brak i roditeljstvo smo naučili da je ljubav puno više od osjećaja. Već na početku braka, ostala sam trudna s našim prvim djetetom. Još se nisu slegnuli dojmovi s vjenčanja i medenog mjeseca, a već je fokus bio na nekom drugom, malenom biću koje je bilo na putu.

Brzo smo naučili da je ljubav DAVANJE I SLUŽENJE i počeli shvaćati što je Isus mislio kad je govorio da se trebamo odreći samoga sebe, umrijeti sebi (svom egocentrizmu) iz ljubavi prema drugome. Ili kad je rekao:” Tko od vas želi biti najveći, neka svima bude poslužitelj”.

Ljubiti Boga znači predati cijeloga sebe Bogu (svoje srce, obitelj, djecu, brak, svoje zdravlje, svoj dom, ovaj dan...)

U ljubavi je važna i POSLUŠNOST. Tako i djecu učimo o važnosti poslušnosti jer iz neposlušta proizlaze i svi ostali grijesi i nevolje. Isus je rekao: “Ako me ljubite, slušat ćete moju Riječ.”.

Kaže se da obitelj koja moli zajedno ostaje zajedno i raste u vjeri, imate li nekog posebnog sveca kojem se molite kao obitelj?

Vlatka: Kod nas je na prvom mjestu molitva krunice - po Mariji

Isusu. Svaku večer zajedno molimo obiteljsku kronicu. Molimo se i svecima, posebno svetoj Riti po kojoj smo nazvali kćer, sv. Josipu, sv. Ivanu Pavlu II., blaženom Alojziju Stepincu...

Mislav: Puljevićima je oduvijek zaštitnik bio sv. Ante, njemu se na poseban način molilo i utjecalo. Supruga i ja smo se i upoznali u crkvi (kripti) sv. Antuna na Šalati gdje smo dolazili još kao djeca.

Izražavaju li djeca znatizelju po pitanju vjere, molitve i svete mise i što ih najviše zanima?

Mislav: Djeci je sve to nešto normalno: sv. misa, obiteljska molitva, molitva prije jela, blagoslivljanje prije spavanja, kada idu u školu. Više bi se čudili kada bi nešto od toga izostalo.

Vlatka: Istina, suprug je liječnik i radi u bolnici pa je ponekad dežuran 24 sata, ali kada navečer dođe vrijeme za obiteljsku kronicu, djeca odmah viču: "Mama, nazovi tatu i stavi ga na razglas, da zajedno izmolimo zadnju deseticu."

O vjeri su puno naučili iz raznih dječjih Biblija, crtića (jako vole Super knjigu). Rita pjeva u dječjem

crkvenom zboru u našoj župi, jako voli pjevati pa često kućom odjekuju duhovne pjesme.

Kada s Andrijom, koji ima 3 godine, idem na plac na Dolac, svaki put kada prođemo pokraj dvorane, u kojoj je preko dana izloženo Presveto, mali me vuče za ruku i govori: "Mama, idemo pozdraviti Isusa".

Što vam je davalo snagu za izazove s kojima ste se našli kao roditelji?

Mislav: Osim vjere i sakramentalnog života, dosta se međusobno pomažemo. Kad je meni teže, onda više Vlatka potegne, kad je Vlatki teže onda se nekako ja još dodatno uključim, tako da se međusobno uvijek pokrivamo, bez nekih direktnih dogovora.

Što je bitno da svaka obitelj uvrsti u svoju svakodnevnicu kako bi doživjeli plodove Božje ljubavi?

Vlatka: Jako je važno posložiti si dobro prioritete. Ako je nama netko važan, mi ćemo za njega uvijek naći vremena. Ako si mi postavimo da su nam Bog i obitelj na prvom mjestu, a onda tek ostale stvari, onda ćemo imati vremena za molitvu, jedni za druge, za djecu. Važno je biti prisutan, darovati sebe i svoje vrijeme.

I za kraj, imate li možda neku riječ ohrabrenja za današnje mlade koji se spremaju na zasnivanje obitelji u vjerskom duhu?

Vlatka: Prvi savjet bi bio živjeti korak po korak, dan po dan s Gospodinom pod ruku. Ja nekad previše gledam u budućnost i onda me uhvati strah i onda se sjetim pa dosta mi je samo ovaj dan. Evo Gospodine, sad budi sa mnom u ovom trenutku, ovaj dan, a onda ćemo lako za dalje.

Druga stvar, važno si je osvjestiti da ne postoji savršena obitelj, savršeni roditelji, savršena djeca, savršeni brak. Samo je Bog savršen i On od nas ne traži da budemo savršeni, već da mu budemo blizu, da Njega pustimo u svoj život. Onda Bog sve blagoslivlja i sve dođe na svoje mjesto. One stvari koje mi ne možemo kontrolirati, Bog se za to pobrine, Bog providi.